

De „krak” van Dikke Mathille

„De Zee” zo luidt de titel van het meest bekende beeldhouwwerk dat in Oostende te zien is. Maar geen Oostendenaar die het kunstwerk „De Zee” noemt. De bronzen dame werd al heel vlug door de echte Oostendenaars tot „Dikke Mathille” herdoopt. Zelfs de gelegenheidstoeristen kennen het beeld enkel onder die naam.

„De Zee”, een bronzen beeld van de hand van de beroemde Belgische beeldhouwer Georges Grard en oorspronkelijk als buitenversiering voor het nieuwe Kursaal van Oostende in 1954 gemaakt, kende van in het begin al een avontuurlijk bestaan. Oorspronkelijk lag het verschillende meters boven de dijk en konden de wandelaars het maar afzonderlijk bekijken. Enkele puriteinen vonden zelfs dat deze nudiste niet paste in een deftige badstad!

Men heeft zelfs eens geprobeerd het beeld met een hijskraan te schaken en studenten meenden het eens te moeten voorzien van een geschilderde beha en slipje. Ze schreven er ook nog de woorden „Honni soit qui mal y pense” onder.

Vijver-buffer

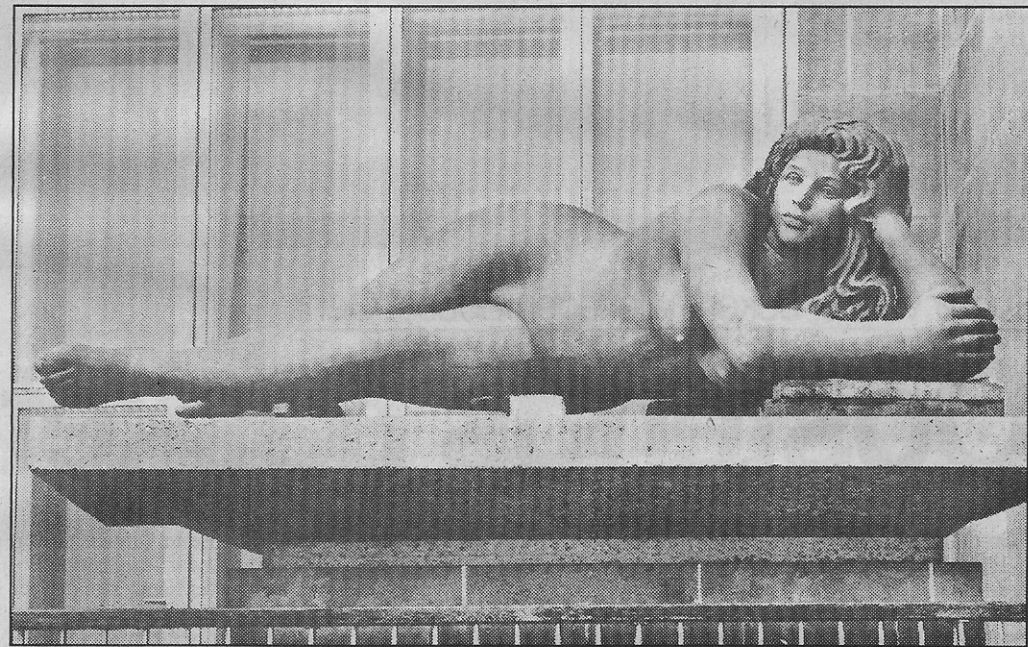
Uiteindelijk zag men in dat het beeld op de luifel aan de Oosthelming van het Kursaal niet goed tot zijn recht kwam en enkele jaren later werd het overgebracht naar het Leopoldpark, niet zonder de voorzorg genomen te hebben er eerst een vijver rond te maken. Wat evenwel niet belette dat leutige studenten soms toch door het water waadden om Dikke Mathille te begroeten.

Met de heraanleg van een deel van het stadspark, toen men de ondergrondse parking aanlegde, moest het beeld nogmaals verhuizen, naar het heuveltje opwaarts, waar vroeger de Trinkhall stond. Toen de werken afgelopen waren kwam Mathille terug op haar oude plaats te liggen.

Met zachtheid behandelen

Doch al dit heen en weer gesleur heeft het beeld geen goed gedaan en nu heeft men in de stadsgroting een uitgave moeten inschrijven voor de herstelling van het kunstwerk. „Dikke Mathille” heeft namelijk een „krak” in haar dij.

Maar ook figuurlijk is Mathille opgedeeld. Volgens een plan met de grenzen van de Oostendse pa-

„Dikke Mathille”, toen ze nog tot het buitendekor van het Kursaal behoorde.

„Dikke Mathille”, zoals ze 30 jaar geleden door enkele studenten beklad werd.

rochies loopt de scheiding tussen de St.-Petrus en Paulusparochie en de Sint-Jozefsparochie dwars door „Dikke Mathille”, zodat men kan zeggen dat haar hoofd op de Sint-Jozefsparochie ligt, terwijl haar achterwerk en benen

tot de Sint-Petrus en Paulusparochie behoren.

Vader Grard

En nog iets over de kunstenaar zelf. Georges Grard werd in 1901 in Doornik geboren, doch vestig-

de zich in 1932 in de kunstenaarsbadplaats Sint-Idesbaldus. Hij behoort samen met de surrealistische schilder Paul Delvaux tot de meest roemrijke kunstfiguren die de Westhoek kwamen bewonen.

Omer Vilain